

**A Szűzanya
2011. október 25 -i
üzenete**

„Drága gyermekek! Nézlek benneteket, és nem látok a szívetekben örömet. Ma szeretném nektek adni a Feltámadott örömét, hogy Ő vezessen és öleljen át benneteket szeretetével és gyöngédségével. Szeretlek titeket és szüntelenül imádkozom a megtérésetekért Fiam, Jézus előtt. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra”

*Forrás: Mária Béke
Királynője Szövetség*

Medjugorje, 2011. november 2. Mirjana által adott üzenet

„Drága gyermekek, az Atya nem hagyott magatokra benneteket, mérhetetlen az Ő szeretete; a szeretete, mely hozzátok vezet, hogy segítsek megismerni Őt, és így Fiam által teljes szívvel ATYÁNAK szólíthassátok, és Isten családjában egy néppé legyetek. De gyermekeim ne felejtsetek el, hogy nem csak önmagatokért vagytok ezen a világon. Itt nem csak miattatok hívlak benneteket. Azok, akik követik Fiamat, úgy gondoljanak a Krisztusban testvéreikre, mint önmagukra, önzést nem ismerve! Ezért azt szeretném, hogy Fiam világossága legyetek, és mindazoknak, akik nem ismerik az Atyát, mindazoknak, akik a bűn, a kétségbeesés, a fájdalom, a magány sötétségében tévelyegnek, Ti világítsátok meg az utat, és életetekkel mutatassátok meg nekik Isten szeretetét. VELETEK VAGYOK. Ha megnyitjátok szíveteket, vezetni foglak benneteket! Újra a pásztoraitokért való imára hívlak benneteket. Köszönöm nektek.”

Szeretném nektek adni a Feltámadott örömét!

Ljubo Kurtović atya gondolatai a Szűzanya októberi üzenetéhez

Az elmúlt harminc esztendőben Szűz Mária üzeneteiben sokszor beszélt és hívott az örömről, és annak feltételeire, hogy meg tudjuk élni azt az örömet, amelyet csak Isten adhat. Azt mondta: „...*Fiam halála és feltámadása által győzedelmeskedett, és arra hív benneteket, hogy általam részese legyetek örömeinek.*” (2006.04.25) És buzdított bennünket édesanyjai szavaival: „*Ma is a személyes megtérésre hívlak benneteket. Legyetek ti azok, akik megtérnek és az életükkel tanúságot tesznek, szeretnek, megbocsátanak, és a Feltámadott örömét viszik ebbe a világba, ahol Fiam meghalt és ahol az emberek nem érzik szükségét annak, hogy Őt keressék és felfedezzék az életükben.*” (2008.08.25). Az öröm feltételeire tanított bennünket, mondván: „*Drága gyermekek! Szüntelenül imádkozzatok! Így adhatom nektek azt az örömet, amelyet az Úr ad nekem. Ezekkel a kegyelmekkel, drága gyermekek, azt szeretném, hogy szenvedéseitek örömmé legyen. Édesanyátok vagyok, és segíteni szeretnék nektek.*” (1986.06.19)

Édesanyjai tekintetével szüntelenül kísér bennünket és ebben az üzenetében így szól hozzánk: „*Nézlek benneteket, és nem látok örömet a szívetekben.*”

Különböző okok vezethetnek az öröm hiányához a szívben. Ahhoz, hogy a szívünk örömmel teljen meg fontos hinni, vágyakozni Istenre, a szív megtérésére és arra az örömről, amellyel a Feltámadott szeretne megajándékozni bennünket. Emberi örömeink rövid ideig tartanak. Istennek vagyunk teremtve, az ég számára, vagyis az öröm teljességére. Ezért minden öröm, melyet Istenen kívül keresünk megsemmisüléshez, ürességhez és értelmetlenséghez vezet.

Az öröm második feltétele az önzéstől és a büntől való szabadság. Az önző ember önmagát és szükségleteit teszi el-

ső helyre és azt szeretné, hogy Isten és mások is őt szolgálják. Ennek következménye a szorongás, mások kritizálása, elítélése és megvetése. Mi magunk hány-szor voltunk szomorúak azért, mert nem kaptuk meg azt, amit szerettünk volna, amire vágytunk, mert az önzés elvakított bennünket, így azt sem tudtuk élvezni, amink van. Az igazi öröm nem a birtoklásból születik, hanem az Isten és a felebarát iránti szeretetből forrászik.

A féltékenység és az önzés, hogy mások olyan ajándékokkal és képességekkel rendelkeznek, melyekkel mi nem, elveszi szívünk örömét. Ha ezeket az ajándékokat úgy éljük meg, hogy ellenünk vannak vagy bénítóan hatnak ránk, akkor ez a szív szomorúságához vezet. Másokat vádolni saját szerencsétlenségünk miatt, a másokkal való összetűzéshez vezet. Isten nem tudja megszabadítani azt, akinek szomorúságát és szenvedését saját önzése, gőgje, féltékenysége és egyéb rossz okozza, ha az ember nem kész ellene mondani annak, ami szenvedésének okozója.

Az Evangélium öröm, örömhír. A Szentírás örömről hív bennünket. Szent Pál a filippieknek írt levelében hív bennünket: „*Örüljétek az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljétek. Ismerje meg mindenki a ti szelídségeket!*” (Fil 4, 4-5). Ez nem szubjektív, és nem is érzelmi öröm, hanem valódi, objektív öröm, melynek Isten az alapja, és mindaz, amit Ő valóban megtett értünk és azt szeretné, hogy ez éljen bennünk. Az emberiség története a bűn következményeként tele van sirással és szenvedéssel, melyet beragyog Isten világossága és öröme, amely erősebb a sötétségnél, a szenvedésnél és a halálnál. Ez a remény ad erőt ahhoz, hogy optimisták maradjunk és bízzunk a jó, rossz feletti, az élet, halál feletti és a szeretet, gyűlölet feletti győzelmében.

A remény mellett szükségünk van a szeretetre, hogy az életünk öröm lehessen. Szükségünk van arra, hogy szeretve legyünk és szeressünk. Csak, aki szeret és, aki tud szeretni, az éli meg az igazi örömet. A Szűzanya édesanyaként közvetíteni szeretné a Feltámadott szeretetét és gyengédségét, hogy örömben élhessünk és tanúságot tehesünk róla.

Szent Pál leveleiben nemcsak örömről hív bennünket, hanem arra tanít, hogy úgy kell viselkednünk, mint az üdvözlteknek és megváltottnak és tanúságot kell tennünk az örömről; úgy élnünk, hogy mások is higgyenek bennünkben. Ismerje meg mindenki a ti szelídségeket – mondja Szent Pál. Ez pedig azt jelenti, hogy toleránsak, kedvesek vagyunk és tudunk engedni a másoknak. Ezt tapasztalhatjuk meg egy örömteli emberrel való találkozásban, aki mindenkihez kedves, nem keserű, nem ingerlékeny, megbocsájtó és tud bocsánatot kérni. Ezt az élményt éli át az, aki ilyen személlyel találkozik.

Nem örülhetünk csak önmagunknak. Örövendezni azt jelenti, terjeszteni az örömet. Az öröm ellensége nem a szenvedés, hanem az önzés és a másoktól való elzárkózás.

Könyörögjünk!

Szűz Mária, bizalommal fordulok Hozzád, aki magad is megtapasztaltad ezen a földön a szenvedést és a fájdalmat. Mindennek ellenére örömmel ujjongtál fel: „*Magasztalja lelkem az Urat!*” Örömmel tudtál ujjongani, mert Isten volt örömed forrása és életed alapja. Szívünkbe tekintesz, melyben nincs öröm. Köszönjük, hogy Fiadnál, Jézusnál kikönyörgöd szívünk megtérését, hogy újra felragyoghasson bennünk az öröm. Fiad és a mi Üdvözítőnk, Jézus meghívott bennünket az öröm teljességére, minden fájdalom ellenére, melyet megélünk itt a földön. Nyíljon meg szívünk arra az örömről, mely a Te szívedben lakozik ó, Szűz Mária, hogy örömben tudjunk élni és ezt az örömet tudjuk sugározni magunk körül. Ámen.

*fra Ljubo Kurtovic
fordította: Sarnyai Andrea*

Gabriele Amorth a medjugorjei jelenésekről

Megbocsáthatatlan, ha a keresztények nem vesznek tudomást a Medjugorjei jelenésekről – nyilatkozta Gabriele Amorth római exorcista, aki a fejét csóválja azokra, akik „megvárják, míg az egyház nyilatkozik”. A papokra és püspökökre is neheztel, mert szerinte közönyösek a Medjugorjei gyümölcsök láttán is, sőt egyenesen árulást emleget. Szerinte azok a keresztények, akik nem hajlandóak tudomást venni a Medjugorjei történeésekről, nem különböznek a pogányoktól. Mindezt az ördögűző pap az olasz Mária Rádióknak adott szeptemberi interjújában mondta el.

Barbara Camenga (www.medjugorjeto-day.tv)

Gabriele Amorth 1925-ben született, 1954-ben szentelték pappá, 1986-ban lett hivatalos exorcista. Mintegy 20 éven keresztül volt a római egyházmegye fő exorcistája. 1990-ben megalapította az Exorcisták Nemzetközi Szövetségét, amelynek elnöke volt nyugdíjban vonulásáig (2000), s élete végéig tiszteletbeli elnöke marad. Az évek során megszerette Medjugorjét, a sátán elleni hatalmas erődítménynek nevezte a helyet.

Gabriele Amorth Szűz Mária augusztus 25 -i Medjugorjei üzenete kapcsán nyilatkozott. Az üzenet így szólt: „*Drága gyermekek! Ma arra hívlak benneteket, hogy imádkozzatok és böjtöljétek a szándékaimra, mert a sátán szeretné megsemmisíteni tervemet. Itt kezdtem el, ezzel a plébániával, és meghívtam az egész világot. Sokan válaszoltak, de óriási azok száma, akik nem akarják meghallani, sem elfogadni hívásomat. Ezért ti, akik igent mondtatok, legyetek erősek és elszántak. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.*” „Milyen keserű, milyen keserű volt a Szűz-

anya utóbbi üzenete augusztus 25-én” – mondta Amorth. „Nézzük csak, elég szomorú ez a mérleg! Több mint 30 év után! Ha a pogányok nem hallják meg a Szűzanya szavát, azt meg tudom érteni. De hogy a keresztények nem, az megbocsáthatatlan. Legyetek keresztények!”

Gabriele Amorth kötetei nemzetközi könyvsikernek számítanak. Mégis, tapasztalatának megfelelően a Medjugorje iránti közömbösség távolabbra mutat: „Éppen a papok és püspökök azok, akik még csak hallani sem akarnak róla. Nem azért, mert elmentek oda és a tapasztaltak nyomán becsületesen döntést hoztak volna a saját szemükkel látottak alapján! Pedig az evangélium világosan megmondja nekünk, hogyan kell a szellemeket megkülönböztetni! A gyümölcséről ismerhetjük meg a fát! Végére is ez a fa harminc éve hoz kifogásolhatatlan gyümölcsöket. Szentgyónások, megtérések, hivatások, mindenféle kegyelmek! Több mint harminc éve!” – emlékeztetett Amorth a Mária Rádióban.

„Az Ószövetségben Isten prófétákat küldött, hogy figyelmeztesse a zsidó népet hűtlenségére. Most itt figyelmezteti a keresztény népet az ő hűtlenségére, a

papokat is. Isten az ő anyját küldi hozzánk immár harminc éve. Lehetséges, hogy a nép még nem hallotta meg? És az a nép, amelyik azt hiszi magáról, hogy annyira intelligens, azt mondja, vár, amíg az egyház jóváhagyja? Együgyűek!” – mondta Gabriel Amorth.

Átlagosan évente egymillió szent osztyát vettek magukhoz az áldozók Medjugorjében az elmúlt harminc évben. Több mint 500 ember állítja, hogy gyógyíthatatlan vagy végső stádiumban levő betegségéből meggyógyult Medjugorjében. Körülbelül ugyanannyi pap vallja, hogy itt kapta hivatását. Medjugorje első 30 évének gyümölcsseit igazolta Marija Dugandzic plébániai leltáros a statisztikai adatok sorolásával, s mindez egy olyan plébánia „termése”, amelynek hívó létszáma nem haladja meg a 4000 embert. Dugandzic statisztikája értelmében a gyümölcsök: 27 millió szentáldozás, 540 000 bíboros, püspök, pap, szerzetes és szerzetesnő látogatott oda, 532 orvosilag dokumentált gyógyulás történt, 520 férfi lett pap, 123 nő választotta a szerzetesi hivatást.

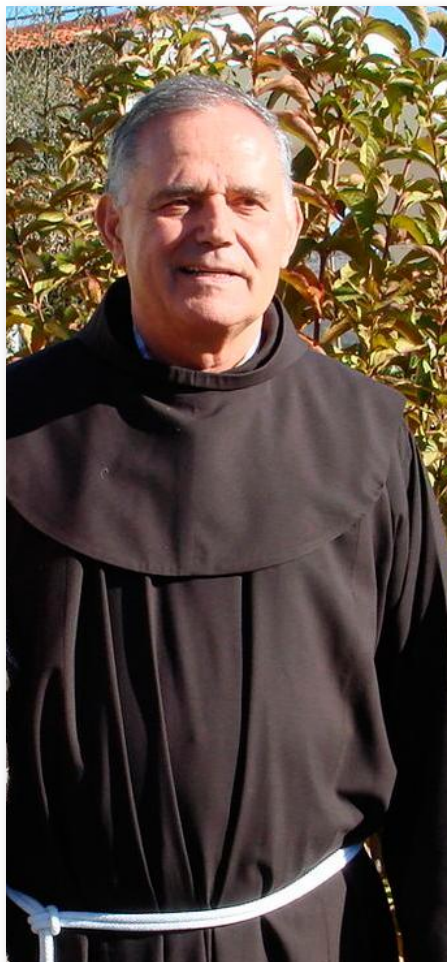
vasarnap.katolikhos.ro

Jozo atya katekézise

2011. október

„Drága gyermekek! Nézek benneteket, és nem látok a szívetekben örömet. Ma szeretném nektek adni a Feltámadott örömét, hogy Ő vezessen és öleljen át benneteket szeretetével és gyöngédségével. Szeretlek titeket és szüntelenül imádkozom a megtérésért Fiam, Jézus előtt. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

**Drága testvéreim, tisztelt Mária
Látogatásának imacsaldája!**

Próbáljunk meg egyszerű módon eljutni az Anya szavainak mélységébe és az Ő gondolatai által szeretete mélységébe. Az üzenet a megszokott szavak-

kal kezdődik – „Drága gyermekek!” Ám a folytatás nem általános. Anyai szemével tekint ránk, amely előtt nem lehet elbújni, álcázni szíveinket és bennünket. Sminkünkkel és külsőnkkel nem tudunk elrejtőzni az Anya szeme előtt, aki szeret minket. Azért nem, mert az ő Szíve a mi szívünkbe lát, s nem talál benne örömet.

Szent Ferenc azt mondta: „Az ember öröme teremtett, és az öröm az ember számára!”

Igen, öröme voltunk teremtve, és ez az öröm Istenemben van. Milyen könnyen képes az ember hibát elkövetni! Gyakran azt gondolja, hogy az öröm az, ha azt teszi, amit akar.

Akkor örömteljes, amikor akarata szerint cselekszik. Vagyis, amikor tudatosan választja meg az utat, a programot, a cselekedetet, amely boldoggá teszi őt. Utunk és a választásunk mindig lelkiismeretünkkel és Isten akaratával összhangban kell, hogy legyen. Az ember csak akkor boldog, ha megelégedett, és békés szívében és lelkiismeretében. Ezért az az ember, aki tetteiben következetes, meg kell tanulnia szenvedni. Aki nem ismeri a szenvedést, nem ismerheti az örömet sem. A boldogság megszerezhető és megőrizhető a szívben, mint Isten legnagyobb ajándéka. Minden bűn támadás vagy sérülés a boldogság ellen. Főleg a gyűlölet, az irigység, az önzés, a gőg, az erkölcsatlenség minden formája.

A bölcs Blaise Pascal azt mondta: hogy egy csepp szeretet és öröm több, mint a bölcsesség legnagyobb óceánja. Ezzel azt akarta mondani, hogy örömmünk alapja nem a mi értelmünkben van, hanem az elégedett szívben, és a nyugodt lelkiismeretben.

A Szűzanya nem lát örömet szívünkben. Ki lehetne, kinek kellene lennie tőlünk nagyobb örömteljségekben és megelégedettségben. Ha megfigyeljük

a zarándokok tömegét Medjugorjében, akkor öröm tölt el minket, mert ez az Egyház, amely az Isten felé vezető úton van. A zarándok Egyház, amely le akarja vetni a bűnös, s boldogtalan ember ruházatát és magára akarja öltetni a hívő ember boldog, és örömteljes ruházatát.

Mindenki, aki csodálattal és hálával nem néz a hívő emberre, a zarándokra aki térdel, aki gyón, nem lehet örömteljes. A könnyelmű ember, vagy a plébánia lakosa, Medjugorjében nem lehet boldog.

A zarándokok számunkra kiimádkozott ajándék, amely által felénk árad az öröm, a béke, az áldás és a hit. Ezért meg kell saját magunkat kérdeznünk, hogyan nézek én a zarándokokra.

A bátor zarándokokra, akik hónapon, heteken át egész napokat, lépésről lépésre, imát imával követve járnak Medjugorje útján. Miként látják a mi gyermekeink, vagy a második, a harmadik generációnk a zarándokokat? Nem csak a külföldieket látják bennük, akiket keresni lehet, vagy azok-e, akik azért lettek hozzánk küldve, akiknek tanúságot tegyünk, hogy tanúskodjunk életünkkel és az imával, és hogy tovább adjuk az örömhírt Medjugorjéből.

A Szűzanya nem vonakodott, hogy szemünkbe mondja: „nem látok a szívetekben örömet”!

Ha nincs a szívedben öröm, másoknak sem tudsz tanúságot adni tapasztalatodról, az Istennel való találkozásodról, és a Béke Királynőjéről Medjugorjében. Valami velünk nincs rendben, ha szívünkben akkor sincs öröm, amikor látjuk a hívő emberek tömegét, akik ide jönnek, és szívükben örömet visznek haza, itt hagyva a bűneiket, bűnös szokásaikat, teljesen új életet kezdve, melyet itt fedeztek és találtak meg Medjugorjében.

Hozzuk összhangba életünket a Béke Királynőjének üzeneteivel, és akkor

öröm fog áramlani szíveinkből, szeméinkből, találkozásainkból, családjainkból.

Adjuk vissza szívünknek az örömet, a böjt és az ima által, a mindennapi megtérésünk által, ahogy azt tettük a jelenés első napjaiban.

Ha ma valaki örömet adhat nekünk, mert nagyon hiányzik, akkor az a mi Anyánk, és a Béke Királynője. Ő örömet akar nekünk adni, ugyan azt az örömet, amit az apostolok kaptak Jézustól, föltámadása után, s amit megőriztek egész életükön át.

Ki maradhat könnyelmű az Anya szavai iránt: „Szeretlek titeket és szüntelenül imádkozom a megtérésetekért...”

Drága Anyánk, mi is szeretünk Téged, s ezt szeretnénk megmutatni, lelkesen megélve üzeneteidet, élve Fiad Evangéliuma szerint. Ne enged, hogy amíg látjuk a tömegek megtérését, hogy elveszünk, boldogtalanok és örömtelenek legyünk.

Ebben a hónapban a következőszándékokra fogunk imádkozni:

1. Azok öröméért és megvigasztalásáért, akik megtört szívvel érkeznek Medjugorjeba. Az ő gyógyulásukért minden csalódásból, és bizalmatlanságból Istenben és az emberekben.
2. Imaközösségünkért, hogy senki közülünk ne legyen a magvetője és terjesztője a negatív, szomorú és rossz üzeneteknek. Hogy közülünk senki ne legyen az emberi szívekben lévő béke, szeretet, és boldogság tönkretévője. Hogy mindig a remény és a jó példa legyünk az élet útján.
3. A látnokokért, a bizottság tagjaiért, a plébánia és Medjugorje minden lakójáért, hogy meg ne feledkezzenek a küldetésükről, és méltóságunkról.

Drága Testvéreim, nyíljunk meg az Anya üzenetének, hogy az ő Szívéből áradhasson a mi szíveinkbe és életünkbe az öröm, a béke és a szeretet.

2011.10.26. *Siroki Brieg*

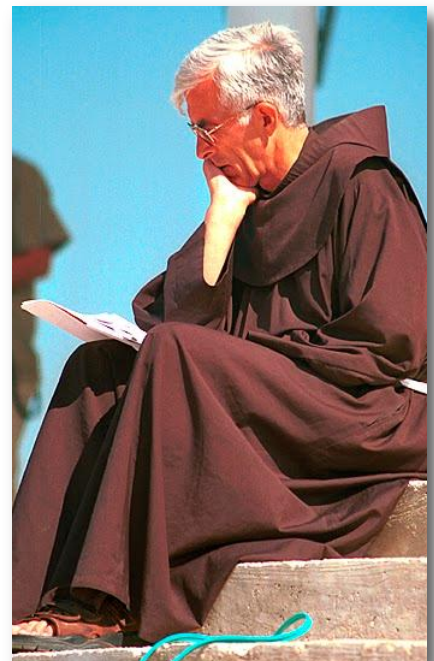
Slavko Barbarić atya halálának 11. évfordulója

November 24-én, csütörtökön volt fra Slavko Barbarić atya halálának 11. évfordulója. Slavko atya 1946. március 11-én Dragicínban született. Čerinben, Visokoban és Szarajevóban járt iskolába. Grazban magisztrátusi címet szerzett és Freiburgban doktorált. 1971-ben szentelték pappá, majd ezután több hercegovinai plébánián szolgált. 1982-ben találkozott a medjugorjei eseményekkel és attól kezdve a Szűzanya szolgálatába állt: imádsággal, élő szóval és írásaival, tanúságtételekkel, imatálalkozókon való részvételével szerte a világban, a zarándokok atyai fogadásával, a függőségben szenvedők törődésével, azon szegények és gyermekek gondozásával, akikkel senki sem törődik, különböző tartalmú béke menetek szervezésével, a papi lelki gyakorlatokkal, a fiatalok imatálalkozójával, a házaspárok lelki gyakorlatával, a böjt és imaszemináriumokkal – melyek Medjugorjét felismerhető módon pecsételték meg. Fra Slavko Barbarić 2000. november 24-én halt meg a Križevácon való keresztút befejezése után, földi maradványai

pedig a medjugorjei Kovačica temetőben nyugszanak. Slavko atya halálának tizenegyedik évfordulóján 14 órakor keresztút volt a Križevácon, majd 18 órakor szentmise a medjugorjei Szent Jakab templomban.

www.medjugorje.hr/hu 2011.11.21

Medjugorjei hírlevél

2011. október

Kedves medjugorjei gyermekeim, dicsértessék Jézus és Mária!

1. Október 2 -án a jelenést követően Mirjana a következő üzenetet osztotta meg a köréje gyűlt tömeggel: „Drága gyermekek, édesanyjai szívem ma is imádságra hív benneteket, személyes kapcsolatra az Atyaistennel, a Benne való örömteli imára. Az Atyaisten nincs messze tőletek és nem ismeretlen számotokra. Fiamban mutatkozott meg számotokra és életet ajándékozott nektek, aki az én Fiam. Ezért, gyermekeim ne engedjétek a kísértésnek, mely el akar választani benneteket az Atyaistentől. Imádkozzatok! Ne próbálkozzatok Isten nélküli családdal és társadalommal. Imádkozzatok! Imádkozzatok, hogy szíveteket eláraszsa a jóság, mely Fiamtól származik, aki az igazi jóság. Csak a jósággal teljes szív értheti meg és fogadhatja el az Atyaistent. Továbbra is vezetni foglak benneteket. Különös módon kérek benneteket, hogy ne ítéljétek el pásztoraitokat. Gyermekeim, elfelejtettétek, hogy az Atyaisten hívta meg őket?! Imádkozzatok! Köszönöm nektek.”

Mirjana a következőket mondta: Korábban sohasem mondtam. Nos, tudatában vagytok-e testvéreim, hogy Isten Anyja volt velünk?! Méltók vagyunk-e erre? Mindenki kérdezze meg önmagától. Azért mondom ezt, mert nehéz látnom a Szűzanya fájdalmát, hisz mindannyian csodát várunk, de nem akarunk csodát tenni önmagunkban.

2. Souha legszebb gyónása

Egy csoport érkezett Közép-Keletről, hogy néhány napot eltöltsön Medjugorje-ban, és a szent zárándoklatra vártak. Közöttük volt Souha egy férjezett

asszony, akinek férje orvos. Az asszony a férje nélkül jött, mivel ő dolgozott. Souha-nak volt egy titka, ami nem hagyta őt nyugodni. Nem sokkal a megérkezése után felkeresett egy papot a csoportból, és bizalmasan közölte vele, hogy egy abortuszon esett át. A gyermeknél, akivel várandós volt, Down szindrómát diagnosztizáltak, és a férjével nem akarták őt. Közösén eldöntötték, hogy kivetetik a gyereket az anyaméhéből, így egy abortuszon esett át. Azonban Souha szíve még mindig

nyugtalan volt, ezért megkérdezte a paptól: „Ez nem bűn, igaz?” A pap így válaszolt: „De igen, lányom, ez bűn! Súlyos bűn! Ezt meg kell gyónnod!”

Souha nem volt meggyőződve erről, és tagadásba burkolózott. A Szűzanyához fordult, hogy küldjön egy jelet, hogy megtudja, meg kell-e gyónnia ezt a cselekedetét.

Este, ahol a Gospa megjelent a helyen Ivannal, Souha a csoporttal volt.

Amikor a Szűzanya megérkezett Souha hirtelen mélyen meghajolt. Egy darabig úgy maradt, és miután újra felegyenesedett a jelenés után, a barátai látták, hogy sír. Ezt mondta nekik: „Kérlek, hívjatok egy papot, azonnal meg kell gyónnom.”

Nem tudom mi történt vele a jelenés ideje alatt, a barátai tiszteletben tartották a titkát, és a Szűzanya cselekedett.

Souha könnyek közepette élte át élete legmélyebb gyónását. Igen, őt megérintette a bűn fájdalma, amitől sírva fakadt. Isten könyörületes volt hozzá. Helyreállt a belső békéje. Ő most szabad. Micsoda változás az arcán! Micsoda megvilágosulás! Souha tanúbizonyságot tett a barátainak, hogy most egy belülről fakadó örömet érez, amelyet soha nem érzett azelőtt.

Néhány zárándok csoportnak szép hagyománya van Medjugorje-ban. A vezető ajánlotta, hogy minden egyes zárándok imádkozzon egy másik személyért is az egész zárándoklás alatt. Emiatt egyik este egy kosárból mindenki kihúzta egy másik zárándok nevét a 150 fős csoportból. Vajon ki húzta ki Souha nevét és ki imádkozott érte? Egy Down-szindrómás fiatal lány!

Ugyanazon az estén, Souha férje telefonált, miután hallotta felesége történetét. Ezt mondta neki: „Tudod, azért hívlak, mert furcsának találok, hogy te ott Istenhez imádkozol, amíg én itt abortuszokat végzek el. Ez így nem helyes! Ma elhatároztam, hogy többet nem végzek ilyen műtétet.” A férj szintén sírt a telefonban. A férfinak egész nap volt egy olyan érzése, hogy valami történik a feleségével, s ő kész volt, hogy megtegye ezt a hatalmas lépést szakmailag. Souha nem hitt a fülének.

Ez múlt év augusztusában történt. Souha, a férje és a gyermekük ma már máshogy élnek, Istent helyezik az első helyre. Gyakorolják vallásukat, és majdnem minden nap misére mennek, és gyónnak. Souha a férjével ezután az emlékezetes zárándoklat után, azon gondolkodtak, hogyan tudnák kijavítani a múltbéli hibájukat, amikor hirtelen egy hívást kaptak egy árvaháztól, ami a segítségüket kérte. A nővérek arra kérték őket, hogy viseljék gondját egy árva gyermeknek. Souha és férje ezt Isten

válaszaként értelmezte, hálások volt neki, és elhatározták, hogy minden tőlük telhetőt megtesznek a gyermekért.

És mivé lesz a meg nem született gyermek. Medjugorjei jelenésében, Mária azt mondja e gyermekekről: „Ők velem vannak.” Ez a gyermek imádkozik szüleiért és rengeteg kis társáért akik szintén nem láthatják meg a napvilágot. Felteszem magamnak a kérdést: Vajon tényleg Down-szindrómában szenvedett a magzat? Többször fordul elő, hogy hibás diagnózist állapítanak meg: az anyák megtartják gyermekeik hátrányosságuk ellenére, és legtöbbször a gyermek teljesen egészségesen születik meg. Érdekes és elgondolkodtató.

De Isten mindenható. A rosszat jóvá változtatja. Mostanra gyermekek százai (talán ezrei) nem válnak abortusz áldozatává az által az orvos által, aki ma már életet ment.

Gyermekeim, imádkozunk ma külön a meg nem született gyermekekért. Különösen imádkozunk a gyermekét megölő anyáért. „Gyermekeim, elszomorít, hogy annyi gyermeket megölnek. Imádkozunk, hogy ne legyen több ilyen anya a világon.”

3. A végül boldoggá vált rendőr!

Ez a történet a Madridban megrendezett Ifjúsági Világtalálkozón történt. Ahogy ismeritek, rengeteg gyóntatószéket állítottak fel a fiataloknak, és egy rendőrtiszt szokott vigyázni arrafele. Egy kislány észrevette, hogy a rendőr

mindig egyhelyben áll, mintha a gyóntatószékre várna. Megkérdezte: „Miért áll itt mindig?” (Általában a rendőrök folyamatos mozgásban vannak) Így válaszolt: „Sokéves szolgálatom alatt rengeteg sértés és gúnyolódás ért, viszont soha nem kaptam egy mosolyt. Mióta megérkeztem ide, csak boldog arcokat látok, főleg a gyóntatószéktől jövő fiataloktól. Szóval azóta állok itt.” – mondta. „Ez jó, de gondolt már arra, hogy maga is meggyón?” Kérdezte a lány. „Ó nem, nem, nem. Még nem állok készen rá!” - felelte a rendőr.

Másnap a kislány újra találkozott vele és kicsapongó örömeiben találta. Fülig érő mosollyal közölte a lánnyal: „Elmentem meggyónni!”

A Szűzanya mondja: „Hívlak benneket gyermekeim, hogy gyónjátok meg bűneitek havonta egyszer, hiszen senki a Földön nem létezik akinek ne lenne rá szüksége. A havi gyónás lesz az orvoslát a Nyugati Egyháznak. Kérlek titeket, hogy terjesszék ezt az üzenetet az egész világnak!”

4. A Bizottság

Azoknak a szakértőknek a munkái, akik Medjugorje ügyén dolgoztak Rómában, még mindig diszkrétek. Azonban néhány jel már van: Tavaly tavasszal, Ivanka Elez-t (első látnok akinek 1981. június 24-én megjelent a Szűzanya) Rómába hívták, hogy tanúskodjon. Jozo Zovko ferences atya és Vicka látnok szintén Rómába mentek, ahol Ruini bíborossal, a bizottság elnökével

találkoztak. Tovább imádkoztak Mária tervéért, hogy biztosan kelepce nélkül vigyék véghez tervüket. Bizonyára 6 látnok is érkezni fog. „Minden, ami nem Istentől van, át fog menni, és minden, ami Istentől van maradni fog.” Rajtunk múlik, hogy imánkkal Isten óráját sietessük és csökkentjük a szenvedést, amit ellenállásunkkal okozunk.

5. Ki a kicsi Arab?

Mindenszentek következnek/Szentek érkeznek, és jó hírem van a számodra. Maryam Baouardy Galilee lánya. Élete? A természetfölötti megnyilatkozások egy sorozata éppúgy, mint Sziénai Szent Kataliné, a stigmáktól a Sátán elleni ádáz küzdelmen keresztül. Honnan származik ez az elbűvölő bölcsesség, ami mindenki által szeretetet táplál? A szeretet tüze az, ami benne ég? Mary nővér alázattal beszélt Jézus megfeszítéséről és arról, hogy Jézus és Mária látogatást tesznek nála. Azok szavak, amiket közvetített, felvilágosítják törött világunk jövőjét. Maryam 1878-ban Betlehemben halt meg. II. János Pál pedig 1983. november 13.-án avatta boldoggá. Nehéz megismerni Maryamot, anélkül hogy bele ne szeressünk, anélkül, hogy ne akarnánk mi is szentté válni.

6. Hekkelni az interneten?

Néhány bankjegyhamisító email címet lop, és elküldi a gyötrelmes üzeneteket, melyben nagy összegeket kérnek, azáltal hogy ők az egyedüli tulajdonosok. Tehát ha egy nap üzenetet kapsz sürgős pénz átutalásáról meggyőződhetsz arról hogy ez minden bizonytalansággal nem tőlünk van. Töröld az üzenetet anélkül, hogy válaszolnál rá. Imádkozunk azokért, akik ismeretlen embereket viccelnek meg, ahelyett hogy Istent szolgálnák. Szomorú véget érne, hiszen aki másnak vermet ás, maga esik bele.

Legkedvesebb Gospa, a rózsafüzér királynője, segíts nekünk abban, hogy minden nap rózsafüzért tudjunk imádkozni, és anyai köpenyed megvédjen minket a gonosztól.

Emmanuel Nővér+

Találkozások Medjugorjében

A „Mir” Medjugorje rádióállomás munkatársai műsoraikban rendszeresen vendégül látják a Medjugorjei zarándokokat. Íme, néhány tanúságtétel: Davor Terzić rovinji zeneszerző feleségével, Vesnával Medjugorjében töltött néhány napot. Davor már hosszú ideje jelen van a horvát zenei élet színpadán és szinte részt vett minden keresztény dalfesztiválon (Húsvétfest, Máriafest, Krapinafest és Framafest...).

„Elzarándokoltunk már Marija Bistricára, Vepricre, és immár hetedik vagy nyolcadik alkalommal vagyunk itt Medjugorjében. Minden évben törekszünk arra, hogy időt szánjunk önmagunkra is. Munkánk a zenéhez kapcsolódik, belőle élünk. Eljövünk, hogy megköszönjük Istennek mindazt, amit az elmúlt évben adott. Itt teljesen feltöltődünk” – mondja a Terzić házaspár.

A „Hallom, hiszem, látom” zágrábi alapítvány utazást és zarándoklatot szervezett a testi fogyatékos fiatalok és egyetemisták részére. Medjugorjei zarándoklatuk alkalmával meglátogatták az imádságos helyszíneket és részt vettek az imaprogramon. A vak egyetemista lány, Martina Belić kiemelte, hogy a legnagyobb kihívás számára a Jelenések hegyére való feljutás volt. „Mindig szép élmény számomra. Fizikailag fárasztó, de lelki békét érzel, és azt, hogy te is áldozatot hozol valamiért!”

A rádió vendége volt Andrea Bianco a negyvenegy éves észak-olaszországi Bolzanából származó zarándok, aki megosztotta velünk élettörténetét. Másodéves egyetemistaként súlyos közlekedési baleset szenvedett, melynek során elveszítette látását. Hiszi, hogy Isten kegyelmének köszönhetően élte túl a szerencsétlenséget. Nős, négy gyermeke van. Feleségével együtt rózsafüzéreket készítenek, melyeket a zarándokoknak ajándékoznak, és már évek óta barátaik-

kal együtt zarándoklatokat szerveznek Medjugorjéba. „Ifjúságom hasonló volt a többi fiataléhoz. Mindenem meg volt, barátnő, pénz. Egyetemista voltam. A lelki dolgokkal nem foglalkoztam. A szórakozás volt a legfontosabb számomra. Egyszer csak az életem teljesen megváltozott. Egy nap, amikor barátnőmmel, Larával a kirándulásról mentünk hazafelé, egy teherautó előzésekor neki csapódtunk egy fának. A barátnőm nem sérült meg, én azonban súlyos sérüléseket szenvedtem. Repülőgéppel szállítottak a bolzani kórházba. Nagycsütörtök volt, így kevesen dolgoztak. Átirányítottak a veronai kórházba, ahol sebészi beavatkozást végeztek el rajtam. Egy fiatal orvos foglalkozott velem, aki éppen akkor veszítette el testvérét egy autóbaleset következtében. Megműtött.

Húsz napon keresztül kómában voltam. Egy vérrög összeroncsolta a szemidegemet és elveszítettem látásom.” Ezt hosszú harc követte, kórházba járás és különböző vizsgálatok. Majd őszinte vágy ébredt szívében a kiengesztelődés szentsége után. Később részesült a bérmálás szentségében is. Három év után házasságot kötött Larával.

Elmondta, hogy éveken át sok pozitív és negatív történetet hallott Medjugorjéről. 1998-ban zarándokolt el először Medjugorjéba, melyet lelki gyümölcsök követtek: „Itt az eget tapasztaljuk meg, Mennyei Édesanyánk határtalan irgalmát. Újjászületve térünk haza Medjugorjéből, megújultan, máshogyan, készen arra, hogy újra meglátogassuk a kegyelem e helyét” – mondta Andrea, aki azóta évente kétszer látogat el Medjugorjéba.

Loky Flanagan ír származású afrikai misszionárius is megosztotta velünk tanúságtételét, aki Malavijából érkezett. A Mary's Meals egyesülettel való élménye hozta el Medjugorjéba – mely Medjugorje gyümölcsként naponta kb. 400 000 gyermeknek ad táplálékot Afrikában. 2003-ban részt vett a papi lelkigyakorlaton, mely hihetetlen lelki gazdagsággal ajándékozta meg. „Medjugorje segített abban, hogy legyen hitem és reményem Istenben. Bátorságot ad ahhoz, hogy folytassam papi munkámat. Sokkal békésebb vagyok. Az emberekkel való találkozás, a gyóntatás sokat jelent számomra. Nem mondhatom, hogy állandóan követem a medjugorjei eseményeket, de van Szűzanya üzeneteit tartalmazó könyvem” – mondta Loky atya, aki azt tervezi, hogy jövőre is ellátogat Medjugorjéba.

www.medjugorje.hr/hu
2011.11.17

„Anyátok vagyok, szeretett gyermekeim és azért jöttem, hogy a szeretetre tanítsalak titeket”

Az utolsó üzenettel kezdem. A Szűzanya minden csütörtökön üzenetet küld a plébániának és minden zárándoknak.

Az elmúlt csütörtökön ezt mondta: „Arra kérlek benneteket, ezekben a napokban újítsátok meg az imát családokban. Az Úr nevében már olyan sok üzenetet küldtem nektek, de ti azokat nem követtétek. Ha reám hallgattok, ha az üzeneteket követitek, úgy ez a karácsony felejthetetlen lesz számotokra. Ha azonban nem követitek, az öröm ezen napja számomra a legszomorúbb lesz!” Az üzenet után még hozzátette: „Köszönöm, hogy hívásomat követtétek.”

Egy kis magyarázat: Mit jelent ez az üzenet? Nézzétek, meg kell értenünk, ha a 41 hónap eseményeit követni akarjuk: Mária elhatározta, hogy minden család életébe belép mint édesanya. Azt mondta egyik üzenetében: „Ha nem hallgattok az üzenetekre, az öröm e napja számomra a legszomorúbb lesz.” Miért mondja ilyen értelemben? Mint az anya, össze akar bennünket gyűjteni szeretetben és békében. És ha egyik fiú vagy egyik lány hiányzik a családból, akkor az édesanya szomorú. Nekünk az üzenetet így kell értenünk. Másrésről mi mindnyájan felelősek vagyunk azért, milyen lesz ez a karácsony, az öröm ünnepe. A Szűzanya mint anya lép be életünkbe, családukba, egyházunkba.

Május 8-án Mária azt kérte, hogy mi mindnyájan ajánljuk fel magunkat az Úrnak. És ez a felajánlás azt jelenti: „Úgy fogadlak téged, mint Édesanyámat, engedem, hogy betérj szívembe, családomba, közösségembe, és oda, ahol élek.”

Ennek az adventi időnek elején mondta Szűz Mária: „Kedves gyerekek, ti nem tudtok szeretni és nem tudjátok szeretettel hallgatni üzeneteimet, amelyeket hozzátok küldök. Édesanyátok

vagyok szeretett gyermekeim és azért jöttem, hogy szeretni tanítsalak titeket, szeretettel hallgatni, szeretettel imádkozni. És nem erőszakkal, hogy nehézséget vagy keresztet jelentsen számotokra. Pedig minden keresztben megdi-csőítitek az Urat.”

Ehhez az üzenethez egy szót szeretnék csak hozzáfűzni. Most kezdődik az új egyházi év - az adventtel - és azt lehet mondani, hogy Szűz Mária, mint anyánk, mint tanítónk és nevelőnk szól hozzánk. Nézzétek, a mi programunk az új esztendőre így hangzik: „Édesanyátok vagyok, és azért jöttem le a Földre, hogy szeretetre tanítsalak titeket.” Az a kérdés fogalmazódik meg mindnyájunkban, akik az egyházhoz tartozunk és minden emberben: „a Földön közölünk ki mondhatja el magáról, már befejeztem a szeretet iskoláját, már mindent tudok.” Azt hiszem, ilyet senki sem mondhat. A szeretet dinamikus és ma nem mondhatjuk azt, tegnap este szerettem és az elég. Ez olyan, mintha valaki azt mondaná: tegnap már lélegeztem. Ma is kell lélegzet vennünk. Ez kemény iskola és egész életünkön át tart. De ha a Szűzanyának annyi türelme van, hogy foglalkozik keménységünkkel, akkor úgy gondolom, készen kell lennünk követni őt. Mária nem azért jött hozzánk, mintha a mennyben nem volna más tennivalója; mint anya szeret mindnyájunkat. Oly sok üzenetben mondta: „Én a ti édesanyátok vagyok, mindenkié és szeretlek mindnyájatokat.”

Két novemberi üzenet azért fontos, hogy felismerjük, milyen értelemben imádkozunk és hogyan viselkedjünk. Egyik üzenetében azt mondta: „Kedves gyermekeim, ti választott nép vagytok, az Úr sok kegyelemben részesít benneteket. De ti még nem értettétek meg, nincs más mondanivalóm, mint hogy

imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok. És az imádságban meg fogjátok érteni irántatok való szeretetemet és az Úr szeretetét.” Ehhez az üzenethez hozzá lehet fűzni: Szűz Mária úgy viselkedik, mint az anya, aki megrakott egy asztalt sok étellel és itallal. Észreveszi a szoba sarkában gyermekeit, akik így panaszkodnak: „Éhes vagyok, szomjas vagyok, nézeteltéréseim vannak, nincs békém...” És az édesanya így szól: „Gyertek, nézzétek, mindent elkészítettem, gyertek, üljeteek együtt az asztalhoz. Együnk együtt, akkor nem lesztek éhesek és szomjasak, és békét is találtok.”

Tehát minden el van készítve. Az Úr mindent megadott. Ha mégis várakozunk, az a mi hibánk. Nyissuk meg szívünket!

Egy másik novemberi üzenetben azt mondta: „Ti nem értitek még mindig, mit jelentenek az üzenetek, amelyeket nektek adtam, amelyeket az Úr általam üzent. Imádkozzatok a Szentlélekhez, hogy világosítson meg benneteket, hogy megérhessétek.” Tehát kérjétek a Szentlelket! Gondoljatok arra az üzenetre, amelyben a Szentlélekről volt szó: „kérjétek a Szentlelket és ha Ő jön, minden más megadatik nektek.”

Október 18-án azt kívánta Mária mindenkitől: „Ma azt mondom nektek, kedves gyermekeim, olvassátok a Bibliát. Tegyétek házatokban egy látható helyre, hogy indíttatást adjon nektek olvasására, és az imádságra.” Ez szent Lukács evangélista ünnepén történt. Szent Lukács nagyon sokat írt Szűz Máriáról: az angyallal folytatott beszélgetéséről, imádságáról, a Magnificatról. Csak a Madonna maga mondhatta el neki ezeket. Nagyon fontos tudni, hogy Szűz Mária maga óhajtja, imádkozzuk naponta a teljes rózsafüzért, tehát az örövendetést, a fájdalmost és a dicsőségest.

A Szentírás ismerete nélkül nem tudunk elmélkedni rajta, nem tudunk helyesen szemlélődni. Szűz Mária nem azért kívánja ezeket a titkokat, hogy mi naponta százötven Üdvözlégyet „leimádkozzunk” és azután azt mondjuk: vége, kész vagyok! Nem ez az imádság értelme. Egyik üzenetében mondotta: „Szívvel imádkozzatok!” Azt jelenti, ha az én életemnek és Jézus életének titkait szemléltet, közelebb kerültek megváltásokhoz. Ha a második örvendetes titkot szemléljük, akkor arról elmélkedünk, hogyan látogatta meg Mária rokonát, Erzsébetet. És ezt nem csak egyszerűen azért tesszük, mert tudjuk, hogy Te, Mária, meglátogattad Erzsébetet. A Szűzanya azt akarja, hogy példája nyomán indítást érezzük és ez akkor következik be, amikor a titok szemlélésénél választ kapunk arra a kérdésre: ki vár ma reánk? Kinek van szüksége a mi segítségünkre, a mi időnkre, a mi szavunkra, egy vigasztaló szóra? Jól elmélkedhetünk erről, ha az imádság, az elmélkedés, a szemlélődés szerint cselekszünk és folytatódik az imádság. A rózsafüzért szívvel imádkozni annyit jelent, hogy minden titokban konkrét indítást keresünk, találunk életünkre. Ha nem tudtok megbocsátani, vagy ha nehéz kiengesztelődni, miért nem elmélkedtek az ötödik fájdalmas titokról: Jézus megbocsát mindenkinek! Ha erről a titokról szívvel szemlélődünk, megkapjuk a kegyelmet és képesek leszünk megbocsátani és kiengesztelődni. Azt mondhatjuk: abban a pillanatban kezdődik megtérésünk, amikor az ige megmozdít bennünket. Jézus mondta egyszer: „Az én ígém olyan, mint a kard” - ez azt jelenti, hogy nem hagy nyugton mindaddig, amíg bűnben vagytok, amíg haragot tartotok, amíg nem vagytok képesek megbocsátani. Az ige nem hagy nyugodni addig, amíg gyümölcsöt nem hoz.

Mindannyiunk számára azt jelenti ez: el kell kezdeni, időt kell szánni rá, és aztán kiteljesedik az imádság. Az imát imádkozva lehet megtanulni. Ez nem csak elmélet az imáról. Imádkozás közben tanulunk meg imádkozni, ahogy evés közben jön meg az étvágy. Ha azt mondjuk, „nem tudom, hogyan kell imádkozni, nem azt jelenti, hogy

nem is kell hozzáfognunk. Az csak mentegetőzés, hogy nem tudok. Időt kell találnom, kézbe venni a Bibliát és a

rózsafüzért. Kezdjétek el és majd meglátjátok.
Slavko Barbaric
Medjugorje, 1984. december 8.

„Imádkozzatok, drága gyermekeim, csak így ismerhetitek meg mindazt a rosszat, ami bennetek van és ajánlhatjátok fel az Úrnak, hogy Ő mindentől megtisztíthassa szíveteket”

Múlt csütörtöki, december 4-i üzenetében a Szűzanya ezt mondta: „Drága gyermekeim, ma is hívlak titeket, hogy készítsétek elő szíveteket ezekre a napokra, amikor az Úr különösen meg akarja tisztítani szíveteket minden bűntől, múltatok minden bűnétől. Ti, drága gyermekeim, magatoktól ezt nem tehetitek meg, ezért vagyok én itt, hogy segítsék titeket. Imádkozzatok, drága gyermekeim, csak így ismerhetitek meg mindazt a rosszat, ami bennetek van és ajánlhatjátok fel az Úrnak, hogy Ő mindentől megtisztíthassa szíveteket. Ezért, drága gyermekeim, szüntelenül imádkozzatok és készítsétek elő szíveteket önmegtartóztatással és bójttel.”

Röviden szeretném elemezni a Szűzanya néhány szavát és rá szeretnék mutatni jelentőségükre, tekintettel a békére.

A Szűzanya ezt mondja: „Az Úr meg akarja tisztítani szíveteket minden bűntől, múltatok minden bűnétől.”

Azt kérdezhetjük magunktól, hogy a Szűzanya miért éppen ezen a héten mondja ezeket a szavakat. Erre tudok néhány okot mondani. Beléptünk az ádvent időszakába, elkezdtük a felkészülést a karácsonyra. Ez a karácsonyi időszak mindig különleges előkészület Jézus eljövételére. Azt mondhatnám, hogy a Szűzanya tudatosan éli azt az anyaságát, amellyel Jézusnak életet adott, de a minket illető anyaságát is. Ezekkel az

üzenetekkel elő akar minket készíteni, mint ahogyan egy anya készíti elő gyermekét egy másik gyermek megszületésére. Mi történhet akkor, ha nem készülünk fel? Féltékenység támadhat bennünk: ha nem készültünk fel és ezért nincs bennünk öröm, békesség, élet. Ezért a Szűzanya azt mondja: készüljétek fel, hogy szívetek megtisztulhasson. Az első ok tehát a karácsonyra való felkészülés.

Egy másik ok, hogy holnap lesz Szeplőtelen Fogantatás ünnepe és a Szűzanya azt akarja, hogy készüljünk fel erre. Ezért akarja az Úr, hogy megtisztuljunk. Itt ugyanaz az Úr működik, aki megóvta a Szűzanyát a bűntől.

A Szűzanya saját tapasztalatából beszél, amikor ezt mondja: „Az Úr meg akar titeket tisztítani.” Mitől? A bűntől, múltatok minden bűnétől. Miért fontos megtisztulni a bűntől? Mi a békét, a szeretetet, a kiengesztelődést és a világ testvériségét akarjuk. Minden újság, minden parlamenti beszéd állandóan az igazságról, a békéről szól, de miért nem válnak mégsem valóra? Mert nem gondolnak arra, amiről a Szűzanya beszél: ha azt akarjuk, hogy békénk lehessen és szerethessünk, meg kell tisztulnunk bűneinktől. Bennünk a bűn mindig olyan realitás, amely megtöri szívünket. A Szűzanya egyik üzenetében azt mondta, hogy a gyűlölet tönkretesz, senkit és semmit nem lát. A gyűlölet tönkretesz

a szemet és a szív látását. Mondhatunk tehát nagy szavakat a békéről, de ha nem tesszük meg azt a lépést, amelyről a Szűzanya szól, és nem akarunk megtisztulni, nem akarjuk hagyni, hogy a bűn következményeitől megtisztítsanak minket, akkor nem lehet békénk.

A sok összetűzés, a gyűlölet és mindaz, ami a családokat tönkreteszi, nem azért van, mert nem tudjuk mit kell tennünk, hanem, mert elméleti síkon maradunk, nem lépünk be szívünkbe, nem hagyjuk, hogy megtisztítsanak és a meg nem tisztított szív sohasem teremheti a béke gyümölcsseit.

A világon minden baj forrása a bűn és az abból eredő sérülések. Tisztuljunk meg tehát, hagyjuk, hogy megtisztítsanak! Ez egy meghívás, elsősorban a szentgyónásra, mivel a szentgyónás a kiengesztelődés és a megtisztulás első lépése, amelyben az Atya mindannyiunknak kegyelmeket ad. Jézus értünk halt meg és nem kérdezi, hogy mi rosszat tettél, csak azt, hogy akarsz-e megtisztulni és ha ezt válaszolod: „Igen, megpróbálom, nem akarok többé vétkezni, Veled akarok maradni”, az Atya bőségesen adja kegyelmét. Amikor a gyónásban a kiengesztelődésnek ezt a kegyelmét megkapjuk, amikor - ahogyan a Szűzanya mondja - havonta megkapjuk a békét, lehetséges lesz számunkra a kiengesztelődés, mert a tisztulás folytatódik.

Ez a tisztulás egyúttal meghívás az életszentségre. Miért? Mit jelent szentnek lenni?

A szent fő jellemzője nem az, hogy rendkívüli gyakorlatokat folytat a sivatagban, hanem az, hogy hagyja magát kigyógyítani a bűnből és így szíve egészséges lesz. A bűn tönkretesz, a kegyelem viszont gyógyít. Amikor a Szűzanya tisztulásra és szentségre hív minket, arra hív, hogy hagyjuk magunkat meggyógyítani. És ha egy szív kigyógyult a bűn és a gyűlölet következményeiből, utána számára minden lehetségessé válik. Sokan mondják azt: „Nem bírok megbocsátani, a sebem túlságosan mély”, de ha egy szív tiszta, vagyis ha egy szív alázatos, akkor minden seb megbocsátható.

Ha azt mondjuk, hogy nem bírunk megbocsátani és megkérdezzük ma-

gunktól, hogy miért nem, azt kellene mondanunk: „Gőgös vagyok és nem akarok megbocsátani.”

A háborúk és az összetűzések mind abból származnak, hogy gőgösök és önzőek vagyunk. A tisztulás tehát kemény munkát jelent. Ezért a böjtölés egyik értelme éppen ez: böjtölve meglátjuk, hogy igazunk van-e és még saját magunktól is elszakadunk, ahogyan a Szűzanya el tudott szakadni saját magától.

Néhány nappal ezelőtt, a Szűzanya szeretetén elmélkedve, egy anya azt mondta: „Ha arra gondolok, hogy milyen fájdalmat okoztak a Szűzanyának, nem tudom elképzelni, hogyan bocsáthatott meg. Ott állt a kereszt mellett, tudta, hogy Fia nem tett semmi rosszat és mégis a szeme láttára feszítették keresztre. És a Szűzanya megbocsátott. El sem tudom képzelni, mit csináltam volna, ha ilyet tesznek a fiammal.”

Miért tudott a Szűzanya megbocsátani? Nem azért, mert őt nem sértették meg, hanem mert alázatos volt és erős a szeretetben. Ha megtisztulunk a bűntől és a bűn következményeitől, megnyílik előttünk egy út, a béke felé vezető út. Ha a békét akarjuk - és bizonyára akarjuk -, engednünk kell, hogy megtisztítsanak.

De mit tegyünk, hogy megtisztuljunk? A Szűzanya ezt mondta: „Ti, drága gyermekeim, magatoktól ezt nem tehetitek meg, ezért vagyok én itt, hogy segítsék titeket.” Természetesen, ha valakit egy kemény és hosszantartó munkára hívnak, meg kell kérdeznie magától, hogyan tudja azt elvégezni. A Szűzanya tudja ezt. Ezért mondja: „Lám, veletek vagyok, segíteni akarok nektek.” Üzeneteiben gyakran megismételte ezeket: „Oly sok idő óta veletek vagyok, hogy segítsék nektek minden üzenetet valóra váltani.” Ha tehát megkérdezzük magunktól, hogyan tehetjük ezt meg, hiszen életünk bonyolult, kemény, nem szeretnek, sokan megbántottak - mind egyikünknek megvan a maga története, amely nem mindig könnyű - a Szűzanya ezt mondja: „Most újra veletek vagyok.”

Ez nagyon fontos üzenet: a Szűzanya velünk van. Ki a Szűzanya? A Szűzanya a mi édesanyánk, aki lelkiismeretesen éli anyaságát. Medjugorjének meg-

van a maga titka: itt sokan jártak be csodálatos egyéni utat, sokan kezdtek el imádkozni, böjtölni és mentek el győnni. Meg kell ismételnem, hogy számomra ez a titok nem abban rejlik, hogy először éreztek vágyat a kiengesztelődésre, hanem abban, hogy az Anya, aki itt jelen van, szólt hozzánk. A Szűzanya sajátos jelenléte olyan helyzetet teremtett, olyan légkört hozott létre, amelyben fiainak és leányainak a szíve közvetlenebbül érzi a hívást. Remélem, hogy ezekben a napokban mindannyian újból érezzük jelenlétét, halljuk hangját, hívását és szándékát is megértjük.

Most halljátok újra a hívást: „Imádkozzatok, drága gyermekeim.” Imádkozzunk! Imádság nélkül semmi sem lehetséges. Üzeneteiben a Szűzanya több mint nyolcvanszor hívott minket imádságra. Ebben az üzenetben is kétszer mondta: „Ezért, drága gyermekeim, imádkozzatok.”

Már mondtam nektek, a Szűzanya azt kéri, hogy kezdjünk el imádkozni. Imádságunk azután alakulni fog és a szív imádságává válik, vagyis folyamatos, állandó imádsággá, amelyben folyamatos kapcsolatban leszünk az Úrral. Ha azt kérdezitek, hogyan imádkozzunk, röviden csak annyit mondhatok: „Kezdjétek el a jelen pillanatban és folytassátok, ahogyan tudjátok, ahogyan a Szűzanya üzenetéből megértettétek.” Még ha mást nem is tudtok, csak a Hírszekegyet, hét Miatyánkot, Üdvözlőgyet és Dicsőséget, kezdjétek el. Este az egész család térdeljen le és imádkozzon.

Egy zarándok azt mondta nekem: „Én könnyebben imádkozom az értelmekkel, elolvasok egy szakaszt az Evangéliumból és sokáig elmélkedem rajta.” Azt kérdezte tőlem: „Kell-e imádkoznom a rózsafüzért?” Azt válaszoltam neki: „Nézd, neked nem kell, amikor egyedül vagy és eleget imádkozol, a Szűzanya ugyanis nem azt kéri tőled, hogy mondjal el százötven Üdvözlőgyet azért, hogy az meglegegedéssel töltsön el téged. A Szűzanya azt kéri, úgy imádkozzál, hogy közben az Úrral találkozzál.” Ez az, amiben növekedhetünk. Az imádság egy olyan nyelv, amelynek megvan a maga nyelvtana, megvannak a saját szavai, mondatszer-

kezete, éppen úgy, mint minden más nyelvnek. Ha nem használják, még ha valamikor ismerték is, egy idő múlva elfelejtődik. Ha nem szakítunk magunknak időt az imádkozásra, ha nem gyakoroljuk naponta, elfelejtjük az imádság nyelvét. Ha naponta beszéljük, könnyebb lesz imádkoznunk.

Sok keresztény talán ha naponta egyszer keresztet vet, meg néha akkor, ha egy fekete macskát lát, hogy ne érje szerencsétlenség. Ezek után ezt mondja: „Nem tudok imádkozni.” Hogyan is tudhatna? Az imádság olyan, mint egy nyelv és ha el akarod sajátítani, kezd el úgy, ahogyan tudod, de naponta rendszeresen, reggel és este legyen rá idő. Nem igaz, hogy nincs rá időnk. Csak azon múlik, hogyan vélekedünk az imádságról.

Ha jól tudom, a Szűzanya üzeneteiben most mondta meg először, hogy miért imádkozunk: „Csak így ismerhetitek meg mindazt a rosszat, ami bennetek van és ajánlhatjátok fel az Úrnak, hogy Ő mindentől megtisztíthassa szíveteket.” Imádkozatok tehát, hogy kapcsolatban álljatok az Úrral. Az imádság eszköz arra, hogy saját bajotokat, saját önzéseket és saját gögötöket megismerhessétek.

Az Úrnak nem okoz problémát a bűnünk. Ti is ismeritek a próféta szavát: „Ha olyanok volnának is bűneitek, mint a skarlát, fehérek lesznek, mint a hó; és ha olyan vörösek is, mint a bíbor, olyanok lesznek, mint a gyapjú” (Iz 1,18), vagyis Isten megsemmisítheti azokat. Mi hát a probléma? A problémát az a meggyőződésünk okozza, hogy nincs bűnünk.

Nem akarom most a bűn komplexusát taglalni, csupán arra emlékeztetek, hogy miket mondtok másokról. Az összetűzésekben mindig a másik a rossz, mi soha. Ez a probléma: nem látjuk sem a bennünk levő rosszat, sem azt, hogy ez a rossz mit okoz másokban.

Egyik üzenetében a Szűzanya ezt mondta: „Drága gyermekeim, hívlak titeket: imádkozzatok és pusztítsátok el a rosszat mások életében”, majd: „Imádkoztatok és meg fogjátok ismerni a

bennetek rejlő rosszat.”

A szülők gyakran összevesznek gyermekeikkel ezért vagy azért, de ha gondosan megvizsgálják a helyzetet, meg kell kérdezniük maguktól: kitől tanulták gyermekeik ezeket a dolgokat? Talán éppen tőlünk? Vagy kitől nem tanulták azokat a dolgokat, amelyeket meg kellett volna tanulniuk? A béke vagy a háború a családokban kezdődik és ha ma sokan agresszívak, és sokan készek a harcra, az összetűzésekre, akkor ezt a családokban kezdték.

A Szűzanya azt mondja nektek, hogy fel kell ismernetek a rosszat, imádkoznotok kell a rossz felismeréséért és rögtön fel kell ajánlanotok az Úrnak, mert ha a rosszat megőrizzük a szívünkben, akkor az mindig aktív marad és termései gyorsan érezhetővé, láthatóvá válnak.

Tehát tisztuljunk meg azonnal, ne várjunk holnapig! Ne mondjuk, hogy holnap vagy holnapután, hanem azonnal. Mert a rossz, ha megmarad bennünk, megerősödik, gyökeret ver.

Azonnal fel kell ajánlanunk az Úrnak és az Úr megtisztít minket.

Utolsó mondatában a Szűzanya ezt mondta: „Drága gyermekeim, szüntelenül imádkoztatok és készítsétek elő szíveteket önmegtartóztatással és bójttel.”

Ez a mi feladatunk: imádkozunk, lássuk meg és ismerjük fel, hogy valójában milyenek is vagyunk, fogadjuk el alázattal és ajánljuk fel az Úrnak. Ha így teszünk, akkor jól készülünk elő a Szeplőtelen Fogantatás ünnepére és a béke ünnepére is, ha az egy szép napon eljön. A Szűzanya azt mondja: bójt és önmegtartóztatás. Nagyon örülök, hogy ezt mondta, mivel a bójt nem azonos az önmegtartóztatással. Ez két nagyon különböző dolog.

Mi a bójt? Meghívás arra, hogy kenyéren éljünk. Ez nem önmegtartóztatás, hanem esély arra, hogy megtisztuljunk; szabadok legyünk szívünkben a szeretetre, a kiengesztelődésre és a békére. A bójt olyan, mint az imádság. Semmi mással nem helyettesíthető. Később, amikor már elkezdünk bójtölni és imádkozni, jöhetnek az önmegtar-

tóztatások és az áldozatok. Talán némi magyarázatot kell adnom. Van, aki azt mondja: „Nem tudok bójtölni, de néha nem nézem a tévét.” A tévé nemnézése és a nembójtölés két különböző dolog. Nem mondhatom: „Nem nézem a tévét és akkor nem kell bójtölnöm.” Mindannyiunknak bójtölnünk kell; mindazoknak, akik megtehetik (mármint az egészséges szervezetűek).

A betegek természetesen a maguk módján bójtölnjenek. Tehát bójtölnünk kell és utána megnézhetjük, hogy még miről lehet lemondanunk, min kell változtatnunk. Ha például valaki elkezd bójtölni, felismeri, hogy sok ideje vész kárba a tévé előtt, mert bizonyos filmek tele vannak agresszióval. Egy zárándoknő azt mondta nekem: „Most már látom, hogy ezek a filmek valóban nagyon csúnyák, azelőtt nem vettem észre, mennyire brutálisak.”

Amikor elkezdünk bójtölni, szabadabbá válunk és látni kezdünk. Néha a szülőket lelkiismeretük kötelezi arra, hogy ne nézzék a tévét. Mert ha például gyakran néznek brutalitást, háborút, gyilkosságot, hozzászoknak és ezek a dolgok normálissá válnak számukra.

A gazdagnak és a szegénynek egyaránt bójtölnie kell. A gazdagnak önmegtartóztatás lesz otthagyni olyan dolgokat, amelyek az övéi, a szegénynek önmegtartóztatás és áldozat lesz, ha szívből le kell mondania olyan dolgokról, amelyek nincsenek meg neki és ha nem mond le róluk, mindig agresszív lesz.

Látjátok tehát, hogy a bójt más, mint az önmegtartóztatás. Ha valaki azt mondja: „Ez nehéz”, ezt természetesen vehetjük. Mi már panaszkodunk, ha két napig kenyéren kell élnünk: sok testvérünk pedig nagyon boldog volna, ha úgy élhetne, mint ahogyan mi bójtölnünk! Miután ezt az igazságot elfelejtettük, azt kérdezzük, hogy a Szűzanya hogyan kérhet tőlünk ilyesmit. Sokan éhen halnak, mert nincs kenyérük: ez a bójt szociális vonatkozása, ha ugyanis bójtölnünk, könnyebben észrevehetjük, hogy mi az, amit a többiekkel megoszthatunk.

Folytatás a decemberi számban